BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT
14 augustus 1998 *

In zaak T-43/98 R,

Emesa Sugar (Free Zone) NV, vennootschap naar Arubaans recht, gevestigd te Oranjestad (Aruba), vertegenwoordigd door G. van der Wal, advocaat bij de Hoge Raad der Nederlanden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, advocaat aldaar, Grand-Rue 31,

verzoekster,

tegen

Raad van de Europese Unie, vertegenwoordigd door J. Huber en G. Houttuin, juridisch adviseurs, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij A. Morbilli, directeur-generaal van de directie juridische zaken van de Europese Investeringsbank, Boulevard Konrad Adenauer 100,

verweerder,

ondersteund door

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door T. van Rijn, juridisch adviseur, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

* Procestaal: Nederlands.

Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door R. Silva de Lapuerta en M. López-Monis Gallego, beiden abogado del Estado bij de dienst communautaire geschillen, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Spaanse ambassade, Boulevard E. Servais 4-6,

en

Franse Republiek, vertegenwoordigd door C. Chavance, secretaris buitenlandse zaken, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Franse ambassade, Boulevard Joseph II, 8 B,

interveniënten,

betreffende een verzoek om gedeeltelijke opschorting van de uitvoering van besluit 97/803/EG van de Raad van 24 november 1997 tot tussentijdse herziening van besluit 91/482/EEG betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap (PB L 329, blz. 50),

geeft

DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

de navolgende

Beschikking

Juridische context

1 Het eiland Aruba maakt deel uit van de met de Gemeenschap geassocieerde landen en gebieden overzee (hierna: „LGO"). De associatie van de LGO met de Gemeenschap wordt geregeld in het vierde deel van het EG-Verdrag en in het krachtens

artikel 136, tweede alinea, van het Verdrag vastgestelde besluit 91/482/EEG van de Raad van 25 juli 1991 betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap (PB L 263, blz. 1; hierna: „LGO-besluit").

2 Artikel 133, lid 1, van het Verdrag bepaalt, dat de goederen van oorsprong uit de LGO bij hun invoer in de lidstaten delen in de algehele afschaffing van douanerechten, die overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag tussen de lidstaten heeft plaatsgevonden.

3 In zijn oorspronkelijke versie bepaalde artikel 101, lid 1, van het LGO-besluit:

„Producten van oorsprong uit de LGO mogen met vrijdom van douanerechten en heffingen van gelijke werking in de Gemeenschap worden ingevoerd."

4 Artikel 102 van ditzelfde besluit bepaalde:

„De Gemeenschap past bij de invoer van producten van oorsprong uit de LGO geen kwantitatieve beperkingen, noch maatregelen van gelijke werking toe."

5 Artikel 108, lid 1, eerste streepje, van het LGO-besluit verwijst voor de definitie van het begrip „producten van oorsprong" en de desbetreffende methoden van administratieve samenwerking naar bijlage II bij dit besluit (hierna: „bijlage II").

6 Volgens artikel 1 van bijlage II wordt een product als van oorsprong uit de LGO, uit de Gemeenschap of uit de staten in Afrika, het Caribisch Gebied en de Stille Oceaan (hierna: „ACS-staten") beschouwd, indien het aldaar ofwel geheel en al is verkregen, ofwel toereikend is verwerkt.

7 Artikel 6, lid 2, van deze bijlage bepaalt, dat wanneer geheel en al in de Gemeenschap of in de ACS-staten verkregen producten in de LGO worden be- of verwerkt, zij worden geacht geheel en al in de LGO te zijn verkregen. Krachtens deze regel, de zogenoemde „ACS/LGO-oorsprongscumulatie", kon suiker van oorsprong uit de ACS-staten, die in de LGO een bepaalde be- of verwerking had ondergaan, dus onbelemmerd met vrijdom van douanerechten in de Gemeenschap worden ingevoerd.

8 Het LGO-besluit geldt volgens artikel 240, lid 1, voor een op 1 maart 1990 ingaande periode van 10 jaar. Volgens lid 3, sub a en b, van dat artikel stelt de Raad vóór het verstrijken van de eerste periode van vijf jaar met eenparigheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, naast de financiële steun van de Gemeenschap voor de tweede periode van vijf jaar, in voorkomend geval, de wijzigingen van het LGO-besluit vast die de bevoegde autoriteiten van de LGO hierop eventueel wensen aan te brengen, of die de Commissie eventueel voorstelt op grond van haar eigen ervaring of in verband met wijzigingen waarover tussen de Gemeenschap en de ACS-staten wordt onderhandeld.

9 In een mededeling aan de Raad over de tussentijdse herziening van de associatie van de LGO met de Europese Gemeenschap [document COM(94) 538 def. van 21 december 1994] heeft de Commissie diverse aanpassingen van deze associatie voorgesteld.

10 Op 16 februari 1996 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend voor een besluit tot tussentijdse aanpassing van het LGO-besluit (PB C 139, blz. 1). In de zesde en de zevende overweging van de considerans van dit voorstel stelde de Commissie, dat de vrije toegang voor alle producten van oorsprong uit de LGO en

de handhaving van de ACS/LGO-oorsprongscumulatie hadden geleid tot de vaststelling, dat twee communautaire doelstellingen met elkaar in botsing konden komen, namelijk de ontwikkeling van de LGO en het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

11 In een streven om het risico van deze botsing op te heffen, heeft de Raad besluit 97/803/EG van de Raad van 24 november 1997 tot tussentijdse herziening van besluit 91/482/EEG betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap vastgesteld (PB L 329, blz. 50; hierna: „bestreden besluit").

12 In de zevende overweging van de considerans van dit besluit wordt verklaard:

„(...) dat nieuwe verstoringen moeten worden voorkomen door maatregelen die de regelmaat van het handelsverkeer bevorderen en tegelijkertijd verenigbaar zijn met het gemeenschappelijk landbouwbeleid".

13 Hiertoe zijn bij het bestreden besluit in het LGO-besluit de artikelen 108 bis en 108 ter ingevoegd, die voor respectievelijk rijst en suiker de ACS/LGO-oorsprongscumulatie toestaan ten belope van een bepaalde jaarhoeveelheid.

14 Zo wordt in artikel 108 ter, leden 1 en 2, van het LGO-besluit bepaald:

„1. (...) de oorsprongscumulatie ACS/LGO als bedoeld in artikel 6 van bijlage II [wordt] toegestaan ten belope van een jaarhoeveelheid van 3 000 ton suiker.

2. Voor de toepassing van de in lid 1 bedoelde ACS/LGO-cumulatieregels wordt persing tot suikerklontjes of kleuring als voldoende beschouwd om een product LGO-oorsprongskarakter te verlenen."

15 Bij het bestreden besluit zijn eveneens de artikelen 101, lid 1, en 102 van het LGO-besluit gewijzigd, die thans luiden als volgt:

„Artikel 101

1. Producten van oorsprong uit de LGO mogen vrij van invoerrechten in de Gemeenschap worden ingevoerd.

(...)

Artikel 102

Onverminderd de artikelen 108 bis en 108 ter past de Gemeenschap bij de invoer van producten van oorsprong uit de LGO geen kwantitatieve beperkingen, noch maatregelen van gelijke werking toe."

Feiten en procesverloop

16 Sedert april 1997 exploiteert verzoekster op het eiland Aruba een suikerfabriek en exporteert zij suiker naar de Gemeenschap.

17 Aangezien op Aruba geen suiker wordt geproduceerd, koopt verzoekster de suiker bij in ACS-staten gevestigde rietsuikerraffinaderijen. Deze suiker wordt naar Aruba getransporteerd en daar be- en verwerkt tot gereed product. De be- en verwerking bestaat uit: het reinigen van de suiker, het malen van de suiker (de zogenaamde „milling", waardoor de suiker de gewenste korrelgrootte krijgt, al naar gelang de specificatie van de afnemer) en het verpakken. Verzoeksters fabriek heeft volgens haar een minimum be- en verwerkingscapaciteit van 34 000 ton suiker per jaar.

18 Bij op 10 maart 1998 ter griffie van het Gerecht neergelegd verzoekschrift heeft verzoekster krachtens artikel 173, vierde alinea, van het Verdrag beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van het bestreden besluit ingesteld.

19 Bij op 10 april 1998 ter griffie van het Gerecht ingeschreven afzonderlijke akte heeft zij tevens krachtens artikel 185 van het Verdrag een verzoek ingediend tot opschorting van de uitvoering van artikel 1, punten 28, 30, 32 en 60, van het bestreden besluit totdat het Gerecht uitspraak heeft gedaan in de hoofdzaak, en subsidiair krachtens artikel 186 van het Verdrag een verzoek om passende voorlopige maatregelen.

20 De Raad heeft zijn schriftelijke opmerkingen betreffende het verzoek in kort geding ingediend op 5 mei 1998.

21 Bij respectievelijk op 23 april, 4 juni en 12 juni 1998 ter griffie van het Gerecht neergelegde verzoekschriften hebben het Koninkrijk Spanje, de Commissie en de Franse Republiek verzocht om in de onderhavige procedure te mogen interveniëren ter ondersteuning van de conclusies van verweerder. Bij beschikkingen van 12 mei, 15 juni en 16 juni 1998 heeft de president van het Gerecht hen toegelaten tot interventie in het kader van de procedure in kort geding.

22 Bij op 8 mei 1998 ter griffie van het Gerecht ingeschreven verzoekschrift heeft de regering van Aruba, vertegenwoordigd door P. V. F. Bos en M. M. Slotboom, advocaten te Rotterdam, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Loesch en Wolter, advocaten aldaar, Rue Goethe 11, verzocht in de onderhavige procedure te mogen interveniëren ter ondersteuning van de conclusies van verzoekster.

23 Dit laatste verzoek is overeenkomstig artikel 116, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering aan partijen betekend.

24 Bij op 12 mei 1998 ter griffie van het Gerecht neergelegde brief heeft verzoekster verklaard, zich niet tegen het betrokken verzoek te verzetten. De Raad heeft niet binnen de gestelde termijn opmerkingen betreffende dit verzoek ingediend.

25 Bij faxbericht van 27 mei 1998 heeft de griffie van het Gerecht de regering van Aruba uitgenodigd om bij de hoorzitting aanwezig te zijn, zonder dat nochtans met betrekking tot het verzoek tot interventie een standpunt werd bepaald. Haar is een afschrift van het verzoek in kort geding, alsmede van de opmerkingen van de Raad betekend.

26 Partijen zijn in hun mondelinge toelichtingen gehoord op 22 juni 1998.

In rechte

Het verzoek tot interventie

27 Aruba wordt uitdrukkelijk vermeld in bijlage IV bij het Verdrag, betreffende de LGO waarop de bepalingen van het vierde deel van het Verdrag van toepassing zijn.

28 Dienaangaande bepalen de artikelen 132, lid 1, en 133, lid 1, van het Verdrag:

„Artikel 132

1. De lidstaten passen op hun handelsverkeer met de [LGO] de regeling toe welke zij krachtens dit Verdrag tegenover elkaar zijn aangegaan.

(...)

Artikel 133

1. De goederen van oorsprong uit de [LGO] delen bij hun invoer in de lidstaten in de algehele afschaffing van douanerechten die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag tussen de lidstaten geleidelijk plaatsvindt."

29 Opgemerkt zij, dat het Gerecht in zijn arrest van 14 september 1995, Antillean Rice Mills e.a./Commissie (T-480/93 en T-483/93, Jurispr. blz. II-2305, punt 92), waartegen thans hogere voorziening bij het Hof aanhangig is (C-390/95 P), heeft geoordeeld, dat de uitvoering van de in de artikelen 131 tot en met 135 van het Verdrag beschreven regeling betreffende de associatie van de LGO met de Gemeenschap „een dynamisch proces" is en dat de wijze van toepassing van de regeling overeenkomstig artikel 136, tweede alinea, van het Verdrag bij besluit van de Raad moet worden vastgesteld.

30 Het heeft beklemtoond (punt 93), dat de toepassingsbepalingen die de Raad aldus vaststelt, de associatie van de LGO moeten helpen verdiepen teneinde het handelsverkeer uit te breiden en in gezamenlijke inspanning de economische en sociale ontwikkeling te bevorderen, zonder evenwel afbreuk te doen aan de totstandbrenging van een gemeenschappelijk beleid op het gebied van de landbouw.

31 Ten slotte heeft het daaraan toegevoegd (punt 94), dat bij het LGO-besluit voor het eerst het beginsel van vrije toegang tot de Gemeenschap werd toegepast op landbouwproducten van oorsprong uit de LGO.

32 Bij artikel 108 ter van het LGO-besluit, dat bij het bestreden besluit is ingevoegd, wordt evenwel een kwantitatieve beperking van de invoer van suiker van oorsprong uit de ACS-staten vastgesteld; daarin worden namelijk de jaarlijkse hoeveelheden bepaald waarvoor de ACS/LGO-oorsprongscumulatieregel geldt.

33 Aangezien Aruba als LGO aanspraak kan maken op de bij de bepalingen van het vierde deel van het Verdrag, alsmede bij het LGO-besluit ingestelde regeling betreffende het handelsverkeer, en het bestreden besluit volgens verzoekster in strijd is met de artikelen 132 en 133 van het Verdrag, dient te worden erkend dat Aruba belang heeft bij de beslissing van onderhavig rechtsgeding in de zin van artikel 37, tweede alinea, van 's Hofs Statuut-(EG), dat krachtens artikel 46 van dit statuut van toepassing is op het Gerecht.

34 Bijgevolg dient de regering van Aruba te worden toegelaten tot interventie ter ondersteuning van de conclusies van verzoekster in onderhavige procedure in kort geding.

Het verzoek om voorlopige maatregelen

35 Krachtens de artikelen 185 en 186 van het Verdrag, juncto artikel 4 van besluit 88/591/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 24 oktober 1988 tot instelling van een Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (PB L 319, blz. 1), zoals gewijzigd bij besluit 93/350/Euratom, EGKS, EEG van de Raad van 8 juni 1993 (PB L 144, blz. 21), kan het Gerecht, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de uitvoering van de bestreden handeling of de noodzakelijke voorlopige maatregelen gelasten.

36 Artikel 104, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering bepaalt, dat een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging slechts kan worden ontvangen, indien de verzoeker tegen de betrokken handeling beroep heeft ingesteld bij het Gerecht. Volgens lid 2 van dit artikel moeten verzoeken om voorlopige maatregelen een duidelijke omschrijving bevatten van de omstandigheden waaruit het spoedeisend karakter van het verzoek blijkt, alsmede de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd (fumus boni juris) voorkomt. Dit zijn cumulatieve voorwaarden, zodat het verzoek om voorlopige maatregelen moet worden afgewezen, wanneer aan een van deze voorwaarden niet wordt voldaan [beschikking van de president van het Hof van 14 oktober 1996, SCK en FNK/Commissie, C-268/96 P(R), Jurispr. blz. I-4971, punt 30].

37 In casu zijn er termen aanwezig om eerst de voorwaarden betreffende de spoedeisendheid te onderzoeken.

Argumenten van partijen

38 Verzoekster stelt, dat de opschorting van de uitvoering van het bestreden besluit noodzakelijk is om te voorkomen dat zij ernstige en onherstelbare schade lijdt.

39 De jaarlijkse hoeveelheid suiker waarvoor de ACS/LGO-oorsprongscumulatieregel geldt, en die bij het bestreden besluit op 3 000 ton voor de gehele LGO-suikerindustrie is vastgesteld (zie punt 14 supra), komt volgens haar overeen met de productie die maandelijks in verzoeksters fabriek wordt be- en verwerkt en kan zelfs niet de financiële rentabiliteit van één enkele suikerfabriek in de LGO verzekeren.

40 De toepassing van het bij het bestreden besluit herziene LGO-besluit heeft reeds tot beëindiging van verzoeksters commerciële activiteiten op Aruba en sluiting van haar fabriek geleid. Dit is volgens haar het gevolg van de bij het bestreden besluit ingevoerde kwantitatieve beperking, alsmede van de uitsluiting van „milling" (zie punt 17 supra) van de lijst van be- of verwerkingen die als voldoende worden beschouwd opdat ACS-suiker als van oorsprong uit de LGO kan worden beschouwd.

41 De staking van haar activiteiten door verzoekster heeft overigens tot een ontmanteling van haar fabriek geleid, waarbij de machines zijn „‚mothballed' (buiten bedrijf gesteld en geprepareerd)".

42 In het bijzonder met een beroep op de vonnissen in kort geding van 17 oktober 1997 (zaak 97/1405) en 19 december 1997 (zaak 97/1657) van de president van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage stelt verzoekster, dat de thans als gevolg van het bestreden besluit geleden schade ernstig en onherstelbaar is. Zij merkt op dat in deze vonnissen is vastgesteld, dat „voor haar ernstige en volstrekt onherstelbare schade dreigt".

43 Haars inziens is haar schade ernstig, omdat de algehele beëindiging van haar commerciële activiteiten zal leiden tot: beëindiging van afnameovereenkomsten met haar afnemers, verlies van haar positie op de markt, voortijdige beëindiging van leveringsovereenkomsten met de rietsuikerproducent in Trinidad en Tobago, verlies van vertrouwen van de investeerders, verlies van kredietfaciliteiten en ontslagen. Bijgevolg is een zeer omvangrijke financiële schade voor verzoekster en haar aandeelhouders te verwachten.

44 Sedert de ingebruikneming van de fabriek op Aruba in april 1997 is door verzoekster ongeveer 7 500 ton suiker van oorsprong uit de ACS-staten verwerkt en naar de Gemeenschap uitgevoerd. Door het bestreden besluit werd met ingang van 1 december 1997 deze export evenwel volledig onmogelijk gemaakt en verzoeksters bedrijfsomzet tot nihil gereduceerd.

45 De aard van haar investeringen en de ontoereikende bezetting van haar fabriek staan verzoekster niet toe, het verloop van de procedure in de hoofdzaak af te wachten. Zij stelt dat aangezien haar activiteiten zijn gestaakt, de opeising van de financiering naar alle waarschijnlijkheid tot haar faillissement zal leiden, indien haar vordering in kort geding niet wordt toegewezen.

46 De door verzoekster geleden schade is haars inziens eveneens onherstelbaar. Enerzijds zal een begroting van de schade te zijner tijd bijzonder moeilijk zijn en anderzijds zal de schadevergoeding verzoekster niet kunnen terugbrengen in de positie waarin zij in 1997 verkeerde (beschikking Hof van 12 juli 1990, Commissie/ Duitsland, C-195/90 R, Jurispr. blz. I-3351).

47 Zelfs indien in dit stadium van de procedure zou komen vast te staan dat verzoeksters schade beperkt is tot zuiver geldelijke schade, quod non, dan nog zou de vordering in kort geding niet om die reden behoren te worden afgewezen.

48 Volgens de rechtspraak dient de rechter in kort geding namelijk aan de hand van de bijzondere omstandigheden van het geval na te gaan of de belanghebbende zonder de gevraagde voorlopige maatregelen een schade dreigt te lijden die na de beslissing op het beroep in de hoofdzaak niet meer kan worden goedgemaakt.

49 Dit criterium moet volgens haar ook worden onderzocht wanneer de gestelde schade zuiver geldelijk is (beschikking van de president van het Gerecht van 29 september 1993, Hogan/Hof van Justitie, T-497/93 R II, Jurispr. blz. II-1005). De mogelijkheid om een procedure tot schadevergoeding krachtens artikel 215 van het Verdrag in te stellen, betekent niet dat er geen sprake is van ernstige en onherstelbare schade (beschikking van de president van het Hof van 21 augustus 1981, Agricola Commerciale Olio e.a./Commissie, 232/81 R, Jurispr. blz. 2193).

50 Verzoekster concludeert, dat, aangezien zij failliet dreigt te gaan (beschikking van de president van het Gerecht van 26 oktober 1994, Transacciones Marítimas e.a. /Commissie, T-231/94 R, T-232/94 R en T-234/94 R, Jurispr. blz. II-885, punt 42), of althans een uitzonderlijk zware financiële belasting te dragen heeft in afwachting van de beslissing ten gronde in de hoofdzaak (beschikking van de president van het Gerecht van 25 augustus 1994, Aristrain/Commissie, T-156/94 R, Jurispr. blz. II-715, punt 33), in casu moet worden aangenomen dat aan de criteria voor spoedeisendheid is voldaan.

51 De Raad betoogt, dat verzoekster niet heeft bewezen dat aan de voorwaarde betreffende de urgentie is voldaan.

52 In de eerste plaats is de gestelde schade louter financieel. Bijgevolg kan zij niet als onherstelbaar worden aangemerkt, omdat zij achteraf kan worden vergoed.

53 In de tweede plaats is verzoeksters financiële situatie onvoldoende duidelijk gemaakt en met bewijzen gestaafd om de rechter in kort geding in staat te stellen, haar verzoek om opschorting van de uitvoering toe te wijzen.

54 Ten slotte heeft verzoekster het causaal verband tussen het bestreden besluit en de gestelde ernstige en onherstelbare schade niet rechtens genoegzaam aangetoond. In casu is de schade uitsluitend, althans in belangrijke mate, te wijten aan de keuze van verzoekster die volgens de Raad de mogelijke consequenties van haar gedrag kende of had dienen te kennen (arresten Hof van 29 september 1982, Oleifici Mediterranei/EEG, 26/81, Jurispr. blz. 3057, en 5 oktober 1993, Driessen en Zonen e.a., C-13/92, C-14/92, C-15/92 en C-16/92, Jurispr. blz. I-4751).

Beoordeling door de rechter in kort geding

55 De rechter in kort geding dient na te gaan, of het bij eventuele nietigverklaring van de bestreden handeling door het Gerecht mogelijk is, de situatie die door onmiddellijke uitvoering van deze handeling zal ontstaan, terug te draaien en, omgekeerd, of opschorting van de uitvoering van deze handeling belet dat de handeling nog volledige werking krijgt, wanneer het beroep in de hoofdzaak zou worden verworpen (zie met name beschikking van de president van het Hof van 11 mei 1989, Radio Telefis Eireann e.a./Commissie, 76/89 R, 77/89 R en 91/89 R, Jurispr. blz. 1141, punt 15).

56 Volgens vaste rechtspraak moet de spoedeisendheid van een verzoek in kort geding worden getoetst aan de vraag, of een voorlopige beslissing noodzakelijk is ter voorkoming van ernstige en onherstelbare schade voor de partij die om de voorlopige maatregel verzoekt. De partij die om opschorting van de uitvoering van een bestreden besluit verzoekt, moet het bewijs leveren, dat zij niet op de uitspraak in de hoofdzaak kan wachten zonder ernstige en onherstelbare schade te lijden (zie met name beschikking van de president van het Gerecht van 12 mei 1995, SNCF en British Railways/Commissie, T-79/95 R en T-80/95 R, Jurispr. blz. II-1433, punt 36).

57 Om te bepalen welke eisen in casu aan het bewijs moeten worden gesteld, zij eraan herinnerd, dat de artikelen 108 bis en 108 ter, waarbij jaarlijkse tariefcontingenten voor de uitvoer van rijst en suiker naar de Gemeenschap worden ingesteld, het LGO-besluit wijzigen, dat vóór de herziening bij het bestreden besluit geen enkele beperking bevatte betreffende de toepassing van de ACS/LGO-oorsprongscumulatieregel op deze beide producten.

58 In de zevende overweging van de considerans van het bestreden besluit wordt uitdrukkelijk gesteld, dat de Raad deze nieuwe artikelen in het LGO-besluit heeft ingevoegd om te voorkomen dat twee doelstellingen van het Verdrag, namelijk de ontwikkeling van de LGO en het gemeenschappelijk landbouwbeleid, met elkaar in botsing zouden kunnen komen. De vrije toegang voor alle producten van oorsprong uit de LGO en de ACS/LGO-oorsprongscumulatie die bij het LGO-besluit waren ingesteld, hadden namelijk tot ernstige verstoringen op de communautaire markt geleid, naar aanleiding waarvan meermaals vrijwaringsmaatregelen moesten worden vastgesteld.

59 De betrokken tariefcontingenten zijn, zoals de Raad en de Franse regering tijdens de hoorzitting hebben betoogd, ingevoerd om de suikerimporten vanuit de LGO in de Gemeenschap binnen grenzen te houden die verenigbaar zijn met het evenwicht op de communautaire suikermarkt. Zonder enige kwantitatieve beperking zou dit evenwicht namelijk gevaar kunnen lopen, waardoor de producenten van de Gemeenschap zouden worden benadeeld. Zoals de Commissie en de Franse regering, zonder op dit punt door verzoekster te zijn weersproken, hebben verklaard, zou elke hoeveelheid suiker die boven de huidige invoerplafonds zou worden ingevoerd, een overschot op de communautaire markt teweegbrengen. In dat geval zou het evenwicht slechts kunnen worden hersteld door het productiequotum van de producenten van de Gemeenschap te verlagen.

60 In casu dient eveneens te worden opgemerkt dat, behoudens in een kennelijke urgente situatie, ten aanzien van de keuze van de meest geschikte maatregel ter voorkoming van verstoringen op de communautaire suikermarkt, waarbij tevens

rekening wordt gehouden met de eisen verbonden aan de associatie van de LGO met de Gemeenschap, de rechter in kort geding niet zonder afbreuk te doen aan de discretionaire bevoegdheid van de Raad zijn oordeel in de plaats kan stellen van het oordeel van deze instelling (zie beschikking van de president van het Gerecht van 2 maart 1998, Regering van de Nederlandse Antillen/Raad, T-310/97 R, Jurispr. blz. II-455, punt 64).

61 Bijgevolg kan verzoeksters vordering slechts worden toegewezen, indien de spoedeisendheid van de gevorderde maatregelen onbetwistbaar voorkomt (beschikking van de president van het Gerecht van 21 maart 1997, Antonissen/Raad en Commissie, T-179/96 R, Jurispr. blz. II-425, punt 22, en beschikking Regering van de Nederlandse Antillen/Raad, reeds aangehaald, punt 65).

62 Dit is op het eerste gezicht in casu niet het geval.

63 Vastgesteld dient te worden, dat de door verzoekster gestelde schade een zuiver financieel karakter heeft.

64 Volgens verzoekster bestaat deze schade uit drie onderdelen.

65 In de eerste plaats zou zij bestaan in gederfde winst in verband met de invoering van de kwantitatieve beperkingen met betrekking tot de toepassing van de ACS/LGO-oorsprongscumulatieregel. In de tweede plaats zou het bestreden besluit tot een verlies aan investeringen leiden. Ingeval het Gerecht het bestreden besluit nietig mocht verklaren, zou deze investeringsschade evenwel beperkt blijven tot de afschrijvingskosten gedurende de periode dat de productie en afzet was onderbroken.

66 Verzoekster stelt ook nog „andere schade" in verband met de vaststelling van het bestreden besluit. Het betreft in het bijzonder de kosten in verband met uitstel of beëindiging van het suikerbevoorradingscontract dat verzoekster voor de periode 1997-2002 met haar leverancier is aangegaan, de kosten in verband met beëindiging van de suikerverkoopovereenkomsten die met haar afnemers zijn aangegaan, de kosten in verband met beëindiging van de financieringsovereenkomsten, alsmede de kosten voor aanhouding van de stilgelegde onderneming, zoals huur, onderhoud en salarissen, welke 11 415 ECU per maand zouden bedragen.

67 In antwoord op een door de rechter in kort geding tijdens de hoorzitting gestelde vraag heeft verzoekster overigens bevestigd, dat de problemen in verband met een eventuele hervatting van de suikerproductie enkel van praktische aard zijn.

68 Zij heeft evenwel betoogd, dat dienaangaande nog een eventueel juridisch probleem zou kunnen bestaan, namelijk de eventuele beslissing van de Raad om bij zijn herziening van het LGO-besluit, waarvan de geldigheidsduur uiterlijk op 1 maart 2000 verstrijkt, het relevante juridische kader te wijzigen.

69 Aangezien dit evenwel slechts een veronderstelling is, die uitgaat van toekomstige en onzekere gebeurtenissen, kan deze omstandigheid niet reeds thans rechtvaardigen dat voorlopige maatregelen worden gelast.

70 Gelet op het voorgaande, dient te worden vastgesteld dat de gestelde schade in beginsel kan worden becijferd en in voorkomend geval achteraf kan worden vergoed, indien verzoekster in de hoofdzaak in het gelijk wordt gesteld.

71 Volgens de rechtspraak kan een zuiver financiële schade, uitzonderlijke omstandigheden daargelaten, niet als onherstelbaar worden beschouwd, wanneer zij achteraf financieel kan worden vergoed (zie met name beschikking van de president van het Hof van 18 oktober 1991, Abertal e.a./Commissie, C-213/91 R, Jurispr. blz. I-5109, punt 24).

72 Volgens vaste rechtspraak kan het bestaan van uitzonderlijke omstandigheden worden vastgesteld wanneer blijkt dat de belanghebbende zonder de gevorderde voorlopige maatregel in een situatie zou komen te verkeren die zijn bestaan zelf kan bedreigen of zijn marktaandeel onherstelbaar kan wijzigen (beschikking van de president van het Gerecht van 7 november 1995, Eridania e.a./Raad, T-168/95 R, Jurispr. blz. II-2817, punt 42).

73 Wat het economisch voortbestaan van de onderneming betreft, verklaart verzoekster, dat de toepassing van het bestreden besluit tot een onmiddellijke beëindiging van haar activiteiten en tot een algehele sluiting van haar onderneming heeft geleid. Volgens haar hebben de werknemers van het bedrijf de fabriek reeds verlaten en zijn de machines buiten bedrijf gesteld en opgeslagen („mothballed"), terwijl de leverings- en afnameovereenkomsten voorlopig zijn geschorst.

74 Verzoekster stelt, dat zij failliet dreigt te gaan en dat indien de vordering in kort geding wordt afgewezen, de onderneming na de afwijzende beschikking binnen enkele weken failliet zou kunnen worden verklaard.

75 Verzoekster heeft de gegrondheid van die stelling evenwel niet aangetoond. De processtukken noch de talrijke documenten die amper een week voor de terechtzitting zijn overgelegd — en die overigens niet zijn aanvaard omdat geen redenen waren gegeven voor de laattijdige overlegging — bevatten immers voldoende gegevens over verzoeksters vermogenstoestand om de rechter in kort geding in staat te

stellen verzoeksters financiële toestand te beoordelen en uit te maken, of er ernstige gronden zijn om aan te nemen dat verzoekster zonder voorlopige maatregelen niet zal kunnen overleven totdat het Gerecht uitspraak doet op het beroep in de hoofdzaak.

76 Bovendien heeft verzoekster geen gegevens verstrekt over de rentabiliteit van haar bedrijf en heeft zij met name niet aangegeven, welke jaarlijkse hoeveelheid suiker absoluut nodig is om haar overleven tot aan de uitspraak op het beroep in de hoofdzaak te garanderen. De in haar memories vervatte stelling, dat zij 34 000 ton suiker per jaar moet kunnen exporteren om levensvatbaar te blijven, is een loutere bewering, waarvan niet is aangetoond dat zij in overeenstemming is met de feiten, en waaruit derhalve geen enkele gevolgtrekking kan worden gemaakt.

77 Bijgevolg heeft verzoekster niet het bewijs van een voor haar dreigend faillissement geleverd, ofschoon de bewijslast op haar rust.

78 Wat er ook van zij, zelfs al zou verzoekster failliet worden verklaard vóór het Gerecht uitspraak doet op het beroep in de hoofdzaak, vaststaat in het onderhavige geval, dat de extra schade die een gedwongen ontbinding van de vennootschap en derhalve een gedwongen verkoop van haar activa ten opzichte van haar huidige situatie kan meebrengen, zuiver financiële schade is, die achteraf kan worden vergoed.

79 Zoals verzoekster zelf heeft verklaard, heeft de toepassing van het bestreden besluit reeds tot de tijdelijke beëindiging van haar activiteiten en de sluiting van haar bedrijf geleid, waardoor haar werknemers technisch werkloos zijn geworden (zie hierboven punt 73). In die omstandigheden zal de eventuele gedwongen ontbinding van verzoeksters vennootschap derhalve niet dezelfde sociaal-economische gevolgen hebben als de sluiting van onderneming die nog actief is op de markt, gevolgen die de toekenning van de voorlopige maatregelen overigens beoogt te vermijden.

80 Gelet op de zeer bijzondere omstandigheden van het onderhavige geval, is de rechter in kort geding derhalve van oordeel, dat gezien de in punt 71 aangehaalde rechtspraak zelfs een dreigend faillissement, gesteld dat dit zou zijn aangetoond, de gevorderde opschorting van tenuitvoerlegging niet kan rechtvaardigen.

81 Met betrekking tot het gestelde risico van een onherstelbare wijziging van haar positie op de markt volstaat de vaststelling, dat verzoekster geen enkele aanwijzing heeft verstrekt op grond waarvan kan worden aangenomen, dat zij na een eventueel arrest waarbij het bestreden besluit nietig wordt verklaard, niet opnieuw in de Gemeenschap zal kunnen afzetten en haar positie op de markt weer zal kunnen terugwinnen.

82 Uit het voorgaande volgt, dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij ernstige en onherstelbare schade dreigt te lijden.

83 Bijgevolg is in casu niet aan de voorwaarde betreffende de spoedeisendheid voldaan.

84 Derhalve dient het verzoek in kort geding te worden afgewezen, zonder dat de andere middelen en argumenten die verzoekster ter rechtvaardiging van de gevraagde opschorting van de uitvoering heeft aangevoerd, behoeven te worden onderzocht.

85 Om dezelfde redenen als hiervoor zijn uiteengezet, dient ten slotte het niet nader gepreciseerde verzoek om passende voorlopige maatregelen eveneens te worden afgewezen.

DE PRESIDENT VAN HET GERECHT

beschikt:

1) De regering van Aruba wordt in onderhavige procedure in kort geding toegelaten tot interventie ter ondersteuning van de conclusies van verzoekster.

2) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.

3) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 14 augustus 1998.

De griffier

H. Jung

De president

B. Vesterdorf